

tror, at hvis de højtærede Ministre vilde gøre sig dette til Regel i deres Virksomhed i Tinget, vilde mange og lige saa store Sager gaa ligesaa glat igennem som denne Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Da Indenrigsministeren endnu ikke er kommen til Stede, vil jeg gaa over til det Punkt af den sidste Sag paa Dagsordenen, Andragender til Finansudvalget, som vedrører en Indstilling til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig Indstillingen under Nr. 4 (Betænkning Nr. 8). Vi gaa altså til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Eneste Behandling af Indstillinger fra Finansudvalget angaaende de samme tilstillede Andragender.

(Betænkning og Indstillinger findes Tillæg B. Sp. 205 ff.).

Ordføreren (Bust): Før jeg gaar over til ganske kort at motivere den eneste Indstilling, der blandt de foreliggende Andragender er gjort til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, skal jeg tillade mig over for det høje Ting at gøre en Bemærkning, som Udvalget har paalagt mig at gøre, og det er at meddele, at Finansudvalget bruger den Regel kun at modtage Andragender til 1ste Februar; i modsat Fald vilde Andragender blive ved at drysse ind lige til de sidste Dage af Samlingen, og saa er det umuligt at saa dem behandlede paa en rimelig Maade. Endvidere vil jeg tillade mig at gøre Tinget opmærksomt paa en anden Ting. Vldre Medlemmer ville jo vide, at der, naar vi have behandlet Andragender her i Tinget, hidtil altid foran i Betænkningen har været aftrykt Svar fra Ministrene paa de Andragender, som Aaret forud have været henviste. Dette er ikke Tilfældet i Aar, fordi Ministrene i de allerførste Dage af Samlingen i Tillæg B. have forelagt os nogle Skrivelser om, hvordan de have stillet sig til de Henvisninger, der ere givne i forrige Samling. Jeg tror, vi skyldte Ministrene Tak, fordi de have indført denne Praksis. Deraf følger nemlig, at naar vi nu under Rigsdagsamlingen henviser nogle Andragen-

der, og Ministrene saa svare paa dem og give Grunde, hvorfor de muligvis ikke kunne tage Hensyn til dem, ville ærede Medlemmer heresterdags, naar første Nummer af Tillæg B. foreligger, hvilket altid vil ske inden Finanslovens første Behandling, kunne tage fat paa disse Svar og afsætte Ministrene nøjere Forklaring. Jeg tror, som sagt, vi skyldte Ministrene Tak derfor, fordi det maaste kan give Anledning til, at der muligvis om Andragender, som vedkommende Ministre ikke have kunnet tage Hensyn til, i Løbet af Samlingen kan komme en Overenskomst i Finansudvalget. Dette er i alt Fald Tilfældet med et Par Stykker, som Ministeriet har nægtet, det ene under Kultusministeriet og det andet, tror jeg, under Finansministeriet.

Det er kun disse to Bemærkninger, jeg tillader mig at gøre, fordi jeg tror, de have Interesse for alle Medlemmer, da vi mer eller mindre ere udsatte for, at maatte indbringe Andragender fra vore Vælgere og andres Side.

Jeg skal derefter ganske kort motivere Indstilling under Nr. 4. Andragendet er fra Lærere ved de private Latin- og Realskoler i Kjøbenhavn om et Statstilskud til Lønning og Pensionering af Lærere ved disse Skoler. Jeg skal kun sige, at naar Udvalget er blevet enig om at henvise dette Andragende til Kultusministeren, er Meningen ingenlunde den, at Udvalget ubetinget vil slutte sig til, hvad Andragendet anmoder om. Vi ville kun henvise det til Ministerens Undersøgelse, men forbeholde os at staa fuldstændig frit over for denne Sag. Nu kan den højtærede Minister, hvis han modtager Henvisningen, underjøre Forholdet, og finder han saa Anledning til senere at fremkomme med et Forlangende i Anledning af dette Andragende til Rigsdag og Finansudvalg, har jeg kun paa Finansudvalgets Vegne at sige, at vi ville staa fuldstændig frit, men at vi ikke have noget imod, at Sagen undersøges. Med denne Motivering være denne Sag anbefalet til den højtærede Minister.

M. Klausen: Dette Andragende drejer sig jo om et temmelig betydeligt Beløb, nemlig straks et Tilskud af 36—37,000 Kr., stigende i 5 Aar til 63—67,000 Kr., og endvidere straks et Tilskud til disse Læreres Pensionkasse af ca. 18,000 Kr. Vi se altså, at det drejer sig om et meget stort Beløb. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at Lærerne ved de private Skoler her i Kjøbenhavn ikke arbejde under heldige økonomiske Aar; men jeg synes, at naar der stilles et Forlangende om et saa stort Statstilskud,